ରାଜେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଅବନୀଶ କୁମାର ଅବସ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 4, 2002

[ଡି. ପି. ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଆଇନ :

ଦଖଲ ମିଆଦ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ଦଖଲ ପାଇଁ ଦାବି-ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମାଜମି କୃଷି ଜମି ଘୋଷିତ ମାଲିମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ-ତଦନ୍ତ ପରେ, ଜମି କୃଷି ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା , ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଜମି ଉପରେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥ ବାଦ ଦିଆଯାଇ ନଥିବାରୁ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ହକଦାର-ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1956- ଧାରା 8 ।

ବିବାଦୀୟ ଜମିଟି ପଟ୍ଟାଦାତା-ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପୂର୍ବାଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଟ୍ରଷ୍ଟିଙ୍କୁ 30 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦଖଲ ମିଆଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅନୁଜ୍ଞା ପତ୍ରରେ ନବୀକରଣ ଖଣ୍ଡ ଥିଲା ।

ଦଖଲ ମିଆଦ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଟ୍ରଷ୍ଟ ଜମିର ଅଧିକାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲା ଯାହାକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଟ୍ରଷ୍ଟର ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହା ପରେ, ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକାରୀ-ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ମାମଲାକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ଉଭୟ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନର ବିଚାରାଧୀନ ସମୟରେ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ, ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1956 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦିତ ଜମିକୁ 'କୃଷି ଜମି' ଘୋଷଣା କରି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ 'କୃଷି ଜମି' ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାରାଧୀନ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅବସାନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କଲେ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଉପୁଜିଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଟ୍ରଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ସରକାରଙ୍କୁ ଜମି କୃଷିଜାତ କି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ବିବାଦୀୟ ଜମି କୃଷିଜାତ କି ନାହିଁ ତାହା ଜଣାପଡ଼େ ତେବେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8

ଅନୁଯାୟୀ ଆଉ କୌଣସି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନଗୁଡିକ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ସଂଖ୍ୟାକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତର ଫଳାଫଳ ପରେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବ, ଯଦି ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଜମିଟି କୃଷିଜାତ ନୁହେଁ ।

ତଦନ୍ତର ଫଳାଫଳକୁ ଅପେକ୍ଷା ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଉଭୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନର ବିଚାରାଧୀନ ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖରେ ବିବାଦୀୟ ଜମି କୃଷି ଜମି ନୁହେଁ ବୋଲି ସମକାଳୀନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : **1.**ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମକାଳୀନ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖରେ କୃଷି ଜମି ନଥିଲା, ଅଧିନିୟମର ଧାରା **8** ଅନୁଯାୟୀ ସରକାର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ।**[933- D]**

2. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଅଭେଦ୍ୟ କାରଣ ଦଖଲ ମିଆଦ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରଠାରୁ ଜମିରେ ଅନଧିକୃତ ଦଖଲରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଟ୍ରଷ୍ଟର ଦାବିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାର କୌଣସି ବୈଧ କାରଣ ନାହିଁ ।**[933- E]**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2462-63/2002 ।

S.A. ସଂଖ୍ୟା 425/60 ଏବଂ 1649/1962ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.9.99 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍. ବି. ମେହରୋତ୍ରା, ଏମ୍. ଏମ୍. କ୍ଷତ୍ରିୟ ଏବଂ ଜଗଦୀଶ ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପି. ପି. ମଲହୋତ୍ରା, ଶୈଲେନ୍ଦ୍ର ଶର୍ମା, କୁମାରୀ ବିନୁ ଟମଟା, ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରବୀଣ ସ୍ୱରୂପ, କୁମାରୀ ପ୍ରେରଣା ସ୍ୱରୂପ, ଅମିତ ସିଂହ ଏବଂ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଚୌଧୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି ଡି. ପି. ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ପୂର୍ବ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଆହ୍ମଦାବାଦର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.9.1999 ତାରିଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 425/1960 ଏବଂ 1649/1962କୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ଉଭୟ ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦ ପୁରୁଣା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 5199 ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ଜଡିତ, ଯାହା ନୂତନ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 4635- A ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ମିରଟ ସହରରେ ଅବସ୍ଥିତ 1 ବିଘା 2 ବିଶ୍ୱା କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ବିଶିଷ୍ଟ, ଯାହା ଲାଲା ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଟ୍ରଷ୍ଟର ଏକ ଦାତବ୍ୟ ଟ୍ରଷ୍ଟର ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ । ବଟେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଉକ୍ତ ଟ୍ରଷ୍ଟର ଟ୍ରଷ୍ଟିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ଅନୁଜ୍ଞା ପତ୍ର 1.6.1926 ତାରିଖ ରୁ ବାର୍ଷିକ 12 ଟଙ୍କା 8 ଆନା ଭଡ଼ାରେ 30 ବର୍ଷ ପାଇଁ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । 1.7.1956ରେ ଦଖଲ ମିଆଦ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଟ୍ରଷ୍ଟ ବଟେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 690/1956 ରୁଜୁ କରିଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲା । ଟ୍ରଷ୍ଟ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲା, ଦେୱନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 914/1958, ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଚାରାଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା । ନିମ୍ନ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଦେଶ କରିବା ସମୟରେ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ଚୁକ୍ତିନାମାର ନବୀକରଣ ଖଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିପାରିବେ । ନିମ୍ନ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ମତାମତରୁ ସୂଚନା ନେଇ, 6.3.1958 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ବଟେଶ୍ୱର ଦୟାଲଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି, ଚୁକ୍ତିନାମାର ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା, O.S. ସଂଖ୍ୟା 34/60 ରୁଜୁ କରିଥିଲେ । ଟ୍ରଷ୍ଟ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ 30.10.1961 ତାରିଖର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦୁଇଟି ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନଗୁଡିକ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 425/60 ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 690/56 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା; ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1649/62; ମୂଳ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 34/60 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 425/60 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ: "

1. ଯଦି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଅଛି

2. ଯଦି ବାଦୀମାନେ ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ନବୀକରଣଯୋଗ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ବିଚାରାଦେଶ ପାଇଲେ ?"

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1649/1962ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ସମାଧାନ ହୋଇଥିବା ଆଇନର ଏକ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା :

"ଯଦି ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 690/1956 ଏବଂ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 914/1958 ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାରେ ଲାଗୁଥିବା ସମୟକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ପାଇଁ ସୀମା ସମୟକୁ ସହାୟତା କରିବା ଉଚିତ ?"

ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 425/1960ର ବିଚାରାଧୀନ ସମୟରେ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ (UP ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା IX/1957) (ଏଠାରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା) ମିରଟ ସହରରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଟ୍ରଷ୍ଟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ ବାତିଲ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରାଧୀନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଉପୁଜିଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଅବସାନ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲା, ଯାହା ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1402/69 ଏବଂ 1403/69 (ଭୁଲ୍ ଭାବରେ 1492 ଏବଂ 1493 ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି) ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ 16.6.1964 ତାରିଖର ସରକାରୀ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 185/69 (ଭୁଲ୍ ଭାବରେ 105/69 ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି) ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । [1973] 2 SCC 238 ଏସ୍.ପି. ୱାଟେଲ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ରେ ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିବାଦୀୟ ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ 16.6.1964 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ରାୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଂଶ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଦିଆଗଲା :

> "ଫଳରେ, ଆମେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ବିବାଦୀୟ ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ଜୁନ୍ 16,1964 ରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ଅଧିସୂଚନାକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ । ଆମେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3,4,5 ଏବଂ 6 ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦୀୟ ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ନୂତନ ଭାବରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । ଯଦି ଧାରା 3,4 ଏବଂ 5 ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ଏକ "କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର" ଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖରେ କୃଷି କିମ୍ବା ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା, ତେବେ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ, ଯଦି ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ସେହି ତଦନ୍ତରେ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଉକ୍ତ ତାରିଖରେ ଏହା ଏକ "କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର" ନଥିଲା, ତେବେ ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।" ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନଗୁଡିକ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେତେବେଳେ ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ "କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର" ବୋଲି ବିଚାର କରିବେ ସେତେବେଳେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବ । ଯଦି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା କୁହାଯାଇଥାଏ ଯେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ଏକ "କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର" ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରନ୍ତି, ତେବେ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯିବ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକ୍ଷମାନେ ନିଜ ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।"

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦର ସମାଧାନ କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଯେ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତର ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ, ସେ ସାନ୍ନିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ :

"28 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1973 ଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ୟୁ.ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିନାହିଁ । ମାନ୍ୟବର ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଟ୍ରଷ୍ଟର ସତ୍ୟପାଠକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି କୋଠି ଜମି ଏବଂ ଏହା କୃଷି ଜମି ନୁହେଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମିକୁ ୟୁ.ପି. ଭଡାଟିଆ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (b) ପରିଭାଷା ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ନାହିଁ । ନିମ୍ନ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଅବଶ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଏକ ଉପବନ ଜମି କିନ୍ତୁ ମାନ୍ୟବର ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ ରାୟ ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଯୁକ୍ତି କରିବାର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ ଯେ ଦେୱନୀ ଅଦାଲତର ମକଦ୍ଦମା ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନାହିଁ ।"

ଚୁକ୍ତିନାମାର ନବୀକରଣ ଖଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ କରି ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଠିକ୍ କହିଥିଲେ ଯେ ମାମଲା ପ୍ରତିକାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ଉପଲବ୍ଧ ଥାଏ, ତେବେ ବାଦୀଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମାର ନବୀକରଣ ଖଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମାମଲା ଦାୟର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାକୁ ବିଚାରାଦେଶ ଦେଇ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ।

ପଟ୍ଟା ଚୁକ୍ତିନାମାର ନବୀକରଣ ଖଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରି ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସୀମା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ନବୀକରଣ ଖଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଉଚ୍ଛେଦ ମକଦ୍ଦମାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାରେ ଯେଉଁ ସମୟ ବିତାଇଛି ତାହା ସୀମା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମାର ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାର ସୀମା ସେହି ତାରିଖରୁ ଚାଲିବ ଯେଉଁ ଦିନ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଗଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୀମା ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲା ଏବଂ ସମୟ ସୀମାବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନବୀକରଣ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା 30 ବର୍ଷର ଅବଧି 1986 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଘରମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ମନା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପଟ୍ଟାର ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅବଧି ଉପଭୋଗ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି 9.9.1999 ତାରିଖର ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ଏହି ଅଦାଲତ 6.11.2000 ତାରିଖର ଆଦେଶରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟରେ ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହିଥିଲେ :

> " ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ 1978 ପରେ ଏହି ମାମଲାରେ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉପରୋକ୍ତ ତଦନ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଦନ୍ତର ଫଳାଫଳକୁ ଅପେକ୍ଷା ନକରି ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡିକରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି 'କୃଷି ଜମି' କି ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ଯେପରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରହିଛି ଏବଂ କମିଶନର, ମିରଟ ଡିଭିଜନ ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ୟୁ.ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1956ର ଧାରା 4ର ଉପ-ଧାରା (2) ଏବଂ (3) ଏବଂ ନିୟମ 30 ଅନୁଯାୟୀ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ତଦନ୍ତ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇବା ତାରିଖରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ କମିଶନର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ମହାନିବନ୍ଧକକୁ ପଠାଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବେ ।ରିପୋର୍ଟ ମିଳିବା ମାତ୍ରେ, ଏହାର ନକଲ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯିବ ।"

ଏହା ପରେ ମିରଟ ମଣ୍ଡଳର କମିଶନର 1.5.2001ରେ ଧାରା 52 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ର ଉପ-ଧାରା (3) ଅନୁଯାୟୀ, *ରାଜେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ଶୀର୍ଷକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 93- Z (M)/2001 ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ , ରାଜସ୍ୱ ବୋର୍ଡ, ୟୁ. ପି.ଦ୍ୱାରା 19.11.2001 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

କମିଶନର, ମିରଟ ବିଭାଗଙ୍କ 1.5.2001 ତାରିଖର ଆଦେଶରୁ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଚାରି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ବିବାଦରେ ଥିବା ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ରାଜସ୍ୱ ନଥି ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ; ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ପରିଦର୍ଶନ ଏବଂ ଜମିର ପ୍ରଚଳିତ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସମ୍ବଳିତ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ; ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିବାଦ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଆଇନର ସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍କର୍ଷ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି :

> "ମୁଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିଛି ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛି । 1976 ଏବଂ 2000 ବର୍ଷର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମତାମତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ କୃଷି ଜମି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ରାଜେଶ୍ୱର ଦୟାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରାଜସ୍ୱ ନଥିଗୁଡ଼ିକ 1956 ମସିହାର ଶେଷ ବର୍ଷର, ଯେତେବେଳେ 1956 ମସିହା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବା କଥା, ବିବାଦୀୟ ଜମି କୃଷି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା କି । ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମତାମତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖରେ ବିବାଦୀୟ ଜମି କୃଷି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉନଥିଲା, ବରଂ ଏହା ଆବାଡ଼ିରେ ନିର୍ମିତ ଘରର ସଂଲଗ୍ନ

ଜମି ଥିଲା, ଯାହାକୁ ନାନକ ଚାନ୍ଦ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ପଟ୍ଟାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ପାଇଁ Pt. ବଟେଶ୍ୱର ଦୟାଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମତାମତ ଆଧାରରେ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ତାରିଖରେ ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ କୃଷି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉନଥିଲା ।"ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖରେ ଉପରୋକ୍ତ ଜମି କୃଷି ଜମି ନୁହେଁ । ତଦନୁସାରେ, ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଏ ଏବଂ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ(ସିମାଙ୍କନ) ର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।"

କମିଶନର, ମିରଟ ଡିଭିଜନ ଆପ୍. ସଂଖ୍ୟା 93 (Z) M 2000-2001ଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନରେ, ରାଜସ୍ୱ ବୋର୍ଡର ସଦସ୍ୟ, 19.11.2001 ତାରିଖର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ:

> "..... ଏହି ମାମଲାରେ ମୁଖ୍ୟ ବିବାଦ ହେଉଛି ଯେ ବିବାଦିତ ଜମିକୁ Pt. ବଟେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଶର୍ମା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନେ କୃଷି କିମ୍ବା ବୃକ୍ଷରୋପଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଏହି ସତ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ, ଫାଇଲର ରେକର୍ଡରେ ଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ 05.04.1976 ଏବଂ 13.11.2000 ତାରିଖର ରିପୋର୍ଟରେ, ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ବିବାଦିତ ଜମିକୁ କୃଷି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ମୁଁ ମିରଟ ବିଭାଗର କମିଶନରଙ୍କ ମତ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହମତ ଯେ ବିବାଦୀୟ ଜମିର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବର୍ଷ 1956 ଆଧାରରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ରାଜେଶ୍ୱର ଦୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିରେ ଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ 1956 ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ସହିତ ଜଡିତ । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୁଁ ମିରଟ ବିଭାଗର କମିଶନରଙ୍କ ନିଷ୍କର୍ଷ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହମତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା 1.5.2001 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ମୁଁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ମନେ କରୁନାହିଁ ।ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ କୌଣସି ମୂଳ ତଥ୍ୟ ନଥିବା ହେତୁ, ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।
>
> ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି । ମିରଟ ବିଭାଗର କମିଶନରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1.5.2001 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି ।"

ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକର ଆଲୋଚନାରୁ ଯାହା ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ କମିଶନର, ମିରଟ ବିଭାଗ ଏବଂ ସଦସ୍ୟ, ରାଜସ୍ୱ ବୋର୍ଡ, ଏସ୍.ପି. ୱାଟେଲ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ସାନ୍ନିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟରେ ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପାଳନ କରି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖରେ 'କୃଷି ଜମି' ଥିଲା କି ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମକାଳୀନ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖରେ ଜମିକୁ କୃଷି ଜମି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉନଥିଲା । ଏହି ସମକାଳୀନ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ସରକାର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥି ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଦଖଲ ମିଆଦ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରଠାରୁ ଜମିର ଅନଧିକୃତ

ଦଖଲରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଟ୍ରଷ୍ଟର ଦାବିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାର କୌଣସି ବୈଧ କାରଣ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ "ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗ୍ୟତା ବିହୀନ ହୋଇଥିବାରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ଶୁଣାଣି ବେତନ 20,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇଛି ।

କେ. କେ. ଟି. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।